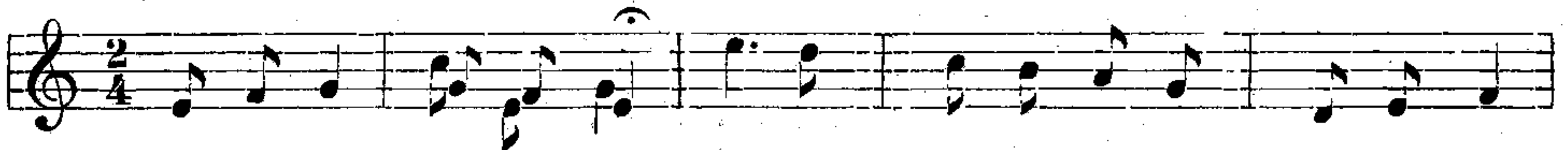

416.

Z Vlčnova.

Zdlouhavě.

Ho-re je cho-dní-ček, do-lů je ces-ti-čka, ne-púš-čaj

si, mi-lá, z ve-če-ra sy-ne-čka, ne-púš-čaj si mi-lá z ve-če-

ra sy-neč - ka.

1.

Hore je chodníček,
doľů je cestička,
[: nepúščaj si, miľá,
z večera synečka. :]

Jak já ho nepustím
dyž ňa pěkně prosí:
[: Otevři ňě, miľá,
povíme si cosi. :]

Povídaj, povídaj
co máš povídati,
[: ja s tebú nemožu
do půľ noci státi. :]

Do půľ noci stála,
do poľedňa spaľa,
[: ešče sa mati ptá
ľesti skoro staľa. :]

Skoro, mati, skoro,
než poľedně zvóní,
[: než pastýř stádo své
z dědiny vyhóní. :]

Počkaj, ty pastýřu,
za tú našú stěnú,
[: a já ti vyženu
krávu nedójenú. :]

Kráva nedójená,
hoľka nevyspaná,
[: od falešněj ľásky
ceľá utrápená. :]

2.

Zkázaľa ňě miľá,
takové zkázani,
[: abych já k ní přišěl,
že ňě neco poví. :]

Dyž sem já k ní přišěl,
na mně nehľeděľa,
[: s ľedajakým synkem
po straně seděľa. :]